Noran Hamad

Grey Area

Curators: Barak Rubin, Livia Tagliacozzo

The digital illustrations portray a female figure undergoing a transformative ceremonial act, mutating from woman to wolf. The wolf and the woman, respectively, exemplify different aspects of femininity, puberty, motherhood and childbirth. Referencing ancient rituals of devotion to goddesses that were used to mark sexual maturity, well-known tales, and widespread beliefs, the series of illustrations challenges stereotypical gendered notions of physicality, while drawing links among human nature, religious practices, and myth. The illustrations present a sort of storyboard of a metamorphosis, in which a woman's body changes but also interacts with the change– a wild and non-confirmative means of presenting the coming into existence of the hybrid. Noran calls attention to, and criticizes, societal expectations of the role, behavior and aesthetics of women. It is the tension between these expectations and the natural untamed and wild character that she identifies in women, that generates the ultimate synergy: a woman wolf. This is echoed in the technique used by Hamad: her lines are almost instinctive and impulsive, driven by what she defines as intuition rather than by concern for realistic representation.

נוראן חמד

אזור אפור

אוצרים: ברק רובין, ליביה טליאקוצו

סדרת האיורים של נוראן חמד מתארים דמות נשית ההופכת מאישה לזאבה באקט טקסי טרנספורמטיבי. דימויי הזאבה והאישה משמשים להמחשת היבטים שונים של בגרות מינית, אמהות ולידה. באמצעות רמיזות לפולחנים עתיקים לאלות קדומות שנועדו לסמל בגרות מינית, וכן לאגדות מוכרות ולאמונות נפוצות, סדרת האיורים קוראת תיגר על תפיסות מגדריות סטריאוטיפיות של גופניות, ומשרטטת חיבורים בין טבע האדם לבין פרקטיקות דתיות ומיתוסים. האיורים מציגים מעין נרטיב חזותי של המטמורפוזה הזו, שבמהלכה גוף האישה משתנה אבל גם מתקשר עם השינוי, אמצעי פראי ולא קונפורמי להצגת ההתהוות של ההיברידי. נוראן מפנה את תשומת הלב לציפיות חברתיות הקשורות לתפקיד, להתנהגות ולאסתטיקה של נשים, ומותחת עליהן ביקורת. המתח בין הציפיות הללו לטבע הפראי והלא ממושמע שהיא מזהה בנשים יוצר את הסינרגיה האולטימטיבית: אישה-זאבה, המהדהדת גם בטכניקה שחמד משתמשת, בה הקווים הם כמעט אינסטינקטיביים אימפולסיביים, ומונעים מכוח מה שהיא מגדירה כאינטואיציה, יותר מאשר ממחויבות לייצוג ריאליסטי.

نوران حمد

منطقة رمادية

القيّمون: براك روبين، ليڤيا تلياكوتسو

سلسلة رسومات نوران حمد التوضيحية تصف شخصية نسائية تتحول من امرأة إلى ذئبة من خلال طقوس تحوليّة. صورة الذئبة والمرأة تستخدمان لتجسيد جوانب مختلفة من النضج الجنسي، الأمومة والولادة. بواسطة إحالات إلى طقوس قديمة للآلهة القديمة التي ترمز إلى البلوغ الجنسي، وكذلك تلميحات إلى أساطير معروفة ومعتقدات شائعة، فإن سلسلة الرسومات التوضيحية تتحدى التصوّرات الجندرية والنمطية للجسد، وترسم روابط بين طبيعة الانسان والممارسات الدينية والأساطير. تعرض هذ الرسومات التوضيحية سردًا بصريًا لهذا التحول، الذي يتغّير جسد المرأة خلاله لكنه يتواصل أيضًا مع التغيير، وهو وسيلة برية غير امتثالية لعرض تشكّل الهجين. تشير نوران إلى التوقعات المجتمعية المتعلقة بالأدوار، السلوكيات والجمالية النسائية، وتنتقدها. يخلق التوتر القائم بين التوقعات والطبيعة البرية غير المُنضبطة التي تشخّصها لدى النساء، التآزر النهائي: المرأة الذئبة، والتي يتردد صداها أيضًا عبر التقنية التي تستخدمها نوران، حيث تكاد الخطوط تكون غرائزية اندفاعية، والتي تتحرك عبر ما تسميه هي بالحدس، أكثر مما عبر الالتزام بالتمثيل الواقعي.

משרד התרבות והספורט
Ministry of Culture and Sport
وزارة الثقافة والرياضة